

॥ ९ ॥ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥

इत्याश्वमेधिकेपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेसप्तषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६७ ॥ ॥ १३ ॥ ॥ १३ ॥

साहंप्रसादयेकृष्णत्वामद्यशिरसानता ॥ पृथेयंद्रौपदीचैवताः पश्यपुरुषोत्तम ॥ ९ ॥ यदाद्रोणसुतोगर्भान्यां दूनां हंति माधव ॥ तदा किल त्वया द्रौणिः क्रुद्धेनोक्तो रि
मर्दन ॥ १० ॥ अकामं त्वां करिष्यामि ब्रह्मबंधो न राधम ॥ अहं संजीवयिष्यामि किरीटितनयात्मजं ॥ ११ ॥ इत्येतद्वचनं श्रुत्वा जानानाऽहंबलंतव ॥ प्रसादयेत्वां
दुर्धर्षजीवतामभिमन्युजः ॥ १२ ॥ यद्येतत्त्वं प्रतिश्रुत्य न करोषिवचः शुभं ॥ सकलं वृष्णिशार्दूलमृतां मामवधारय ॥ १३ ॥ अभिमन्योः सुतो वीरनसंजीवतिय
द्ययं ॥ जीवतित्वयि दुर्धर्षं किं करिष्याम्यहं त्वया ॥ १४ ॥ संजीवयैनं दुर्धर्षमृतं त्वमभिमन्युजं ॥ सदृशाक्षसुतं वीरसस्य वर्षन्निवांबुदः ॥ १५ ॥ त्वंहि केशव धर्मा
त्मा सत्यवान्सत्यविक्रमः ॥ सतां वाचमृतां कर्तुमर्हसि त्वमरिंदम ॥ १६ ॥ इच्छन्नपि हिलोकां स्त्रीन् जीवयेथा मृतानि मान् ॥ किंपुनर्दयितं जातं स्वस्तीयस्यात्मजं
मृतं ॥ १७ ॥ प्रभावज्ञास्मिते कृष्णतस्मात्त्वां याचयाम्यहं ॥ कुरुष्वपांडुपुत्राणामिमं परमनुग्रहं ॥ १८ ॥ स्वसेतिवामहाबाहो हतपुत्रेति वा पुनः ॥ प्रपन्नमामियं
चेति दयां कर्तुमिहार्हसि ॥ १९ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीतापर्वणि सुभद्रावाक्ये सप्तषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६७ ॥ ॥ १३ ॥ ॥ १३ ॥
वैशंपायन उवाच एवमुक्तस्तुराजेंद्रकेशिहादुःखमूर्छितः ॥ तथेति व्याजहारोच्चैर्हृदयन्निवतंजनं ॥ १ ॥ वाक्येनैतेन हितदातंजनं पुरुषर्षभः ॥ ह्लादयामास
सविभुर्धर्मात्तंसलिलैरिव ॥ २ ॥ ततः स प्राविशत्तूर्णजन्मवेश्मपितुस्तव ॥ अर्चितं पुरुषव्याघ्रसितैर्माल्यैर्यथाविधि ॥ ३ ॥ अपांकुं भैः सुपूर्णैश्च विन्यस्तैः सर्वतो
दिशं ॥ घृतेन तिंदुकालातैः सर्षपैश्च महाभुज ॥ ४ ॥ अस्त्रैश्च विमलैर्न्यस्तैः पावकैश्च समंततः ॥ दृढाभिश्चापिरामाभिः परिचारार्थमावृतं ॥ ५ ॥ दक्षैश्च परितो
धीरभिषग्भिः कुशलैस्तथा ॥ ददर्श च स तेजस्वी रक्षोघ्नान्यपि सर्वशः ॥ ६ ॥ द्रव्याणि स्थापितानि स्मविधिवत्कुशलैर्जनैः ॥ तथा युक्तं च तदृष्ट्वा जन्मवेश्मपितुस्त
व ॥ ७ ॥ लृष्टो भवद्दृषीकेशः साधुसाध्विति चाब्रवीत् ॥ तथा ब्रुवति वाष्ण्ये प्रहृष्टवदने तदा ॥ ८ ॥ द्रौपदी त्वरिता गत्वा वैराटीं वाक्यमब्रवीत् ॥ अयमायातिते भ
द्रेश्वशुरो मधुसूदनः ॥ ९ ॥ पुराणर्षिरचित्यात्मा समीपमपराजितः ॥ सापि बाष्पकलां वाचं निगृह्या श्रूणि चैव ह ॥ १० ॥ सुसंवीताऽभवद्देवी देववल्लुण्णमीयुषी ॥
सा तथा दूयमानेन हृदयेन तपस्विनी ॥ ११ ॥ दृष्ट्वा गोविंदमायां तं रूपं पर्यदेव यत् ॥ पुंडरीकाक्षपश्चात्वांबालेन हिविनाकृतौ ॥ अभिमन्युं च मां चैव हतौ तुल्यं
जनार्दन ॥ १२ ॥

एवमुक्तइति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ घृतेनसिक्तैरिति शेषः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥